

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการใช้กลวิธีการอ่านภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้กลวิธีการอ่านภาพ กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ 4 (032208) ภาคเรียนที่ 2, ปีการศึกษา 2553 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอนโดยการใช้กลวิธีการอ่านภาพ จำนวน 7 แผนการสอน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแบบทดสอบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ (Percent Average)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนโดยการใช้กลวิธีการอ่านภาพและอยู่ในระดับดี
2. ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการเรียนโดยการใช้กลวิธีการอ่านภาพและอยู่ในระดับดี

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปราย ได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กลวิธีการอ่านภาพมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนได้รับการสอน โดยมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 75.68 อยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีการอ่านภาพสามารถส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี สามารถอภิปรายได้ในประเด็นต่อไปนี้

ประการแรก ในขั้นตอนการเรียนการสอน ขั้นการตั้งคำถามถือเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญซึ่งสามารถส่งเสริมความสามารถในการพูดของผู้เรียน ผู้สอนใช้คำถามหลัก 3 คำถามคือ กำลังมีอะไรเกิดขึ้นในภาพนี้ เห็นอะไรที่ทำให้พูดอย่างนั้น และสามารถค้นพบอะไรได้อีกเป็นคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นจากภาพได้อย่างอิสระ ตามจินตนาการของตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด โดยที่ผู้สอนจะไม่บังคับให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาจนกว่าผู้เรียนจะพร้อมและมีความสามารถเพียงพอที่จะผลิตภาษาในการพูดแสดงความคิดเห็น ส่งผลให้ไม่เกิดความเครียดหรือความวิตกกังวลในการเรียน สอดคล้องกับ Krashen (1982) กล่าวไว้ว่าผู้สอนไม่ควรบังคับให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษา โดยเฉพาะการพูด โดยผู้สอนควรรอให้ผู้เรียนรู้สึกว่าจะพร้อมและต้องการผลิตภาษา สำหรับผู้เรียนที่เฉื่อยหรือขี้อาย ผู้สอนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสพูดโดยกล่าวข้อความ เช่น วันนี้เรายังไม่ได้ฟังใครพูดบ้าง หรือยังมีใครอีกไหมที่ยังไม่มีโอกาสหรืออยากจะพูดบางอย่าง เนื่องจากการพูดเช่นนี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนการพูดทุกคน และเป็นการพูดที่ผู้เรียนที่ไม่กลัวที่จะไวยากรณ์ผิดในการพูด ในขั้นตอนการสอนตอบต่อข้อคิดเห็นก็เป็นขั้นตอนสำคัญเช่นเดียวกันที่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าพูดมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนเกิดการพัฒนาทางภาษาซึ่งผู้สอนใช้ความระมัดระวังและความเชี่ยวชาญที่จะเปลี่ยนคำตอบที่ตะกุกตะกักของนักเรียนให้เป็นคำตอบที่มั่นใจ ชัดเจนหรือแน่นอนมากขึ้น โดยที่ครูไม่เปลี่ยนความหมายในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการสื่อและผู้เรียนไม่รู้สึกว่าพูดผิดหรือถูกครูแก้ไขข้อผิดพลาด

ประการที่สอง แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการอ่านภาพเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นตามจินตนาการอย่างหลากหลายในแต่ละรูปภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Blair, 1999) ซึ่งผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ไม่ใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน ไม่เน้นการวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์ และการฝึกโครงสร้างรูปแบบต่างๆ เน้นการพูดและการบรรยาย แต่ในการสอนโดยการใช้กลวิธีการอ่านภาพมีการปรับใช้วิธีการสอนให้เหมาะกับชั้นเรียนในประเทศไทย กล่าวคือ ครูมีการทบทวนรูปแบบการใช้ภาษาเพื่อแสดงความต้องการสื่อสารต่างๆ เช่น การแสดงความคิดเห็น เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

แสดงความชอบหรือไม่ชอบ การบรรยายภาพคนหรือสิ่งที่อยู่ในภาพ ก่อนที่จะให้นักเรียนบรรยายรูปภาพที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาและเป็นเครื่องมือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากภาพได้ โดยที่ครูจะไม่เน้นการฝึกฝน โครงสร้าง หรือรูปแบบภาษาในห้องเรียนจนเกินไป

ประการที่สาม การใช้กลวิธีการอ่านภาพส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาโดยเฉพาะทักษะการพูด โดยการใช้ภาพเป็นตัวป้อนที่เข้าใจ (Comprehensible Input) นำเสนอโดย Krashen (1982) ซึ่งเป็นสมมุติฐานที่เกี่ยวข้องกับการรู้ภาษา ผู้เรียนรู้ภาษาโดยเข้าใจความหมายก่อนรู้โครงสร้างหรือรูปแบบของภาษา ผู้เรียนรู้ภาษาจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับโดยต้องเข้าใจข้อมูลทางภาษาที่มีโครงสร้างสูงกว่าโดยอาจอาศัยบริบท หรือสีหน้าท่าทางช่วยในการเรียนรู้ ซึ่งการเลือกรูปภาพเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลการส่งเสริมการพูดของผู้เรียน รูปภาพเป็นต้องป้อนเข้าที่ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจ ซึ่งอาจอยู่ในระดับความยากเล็กน้อยแต่อยู่ในระดับผู้เรียนสามารถแปลความได้อย่างหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Swich (2002) ที่ศึกษาการใช้รูปภาพที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมและพัฒนาการทางภาษา ซึ่งพบประเด็นที่น่าสนใจกล่าวคือ ภาพที่ผู้เรียนสามารถบรรยายได้ดีคือภาพที่ผู้เรารู้สึกคุ้นเคยกับวัฒนธรรมของตนเองและเป็นภาพที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน และจากการใช้กลวิธีการอ่านภาพในห้องเรียนผู้วิจัยสังเกตเห็นว่ารูปภาพที่มีลักษณะการตีความได้หลากหลาย เช่น ภาพ “Bareback Rider” เป็นภาพผู้ชายแต่งหน้า แต่งตัวแบบผู้หญิง เดินบนหลังม้า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการบรรยายภาพ มีการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง หลากหลาย และมีบรรยากาศการเรียนสนุกสนานมากกว่ารูปถ่ายกิจกรรมประจำวันทั่วไป ซึ่งถือว่าการศึกษาภาพและการเลือกภาพก่อนการนำมาใช้สอนมีความสำคัญต่อการเรียนและการส่งเสริมการพูดของนักเรียน

ในการสอนโดยใช้กลวิธีการอ่านภาพ ผู้วิจัยได้เลือกภาพโดยเรียงลำดับภาพที่เรียบง่ายมากจนถึงภาพที่มีความซับซ้อนขึ้นต้องใช้การตีความที่หลากหลาย และผสมผสานกับวัฒนธรรมอื่น แต่เป็นภาพที่ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในวัฒนธรรมนั้น ผู้เรียนจึงสามารถใช้ความคิดในการแสดงความคิดเห็นจากภาพได้อย่างหลากหลาย

ประการที่สี่ การสอนโดยใช้กลวิธีการอ่านภาพยังส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างกันเป็นอย่างดี กล่าวคือในขั้นตอนการตอบสนองความคิดเห็น ผู้สอนลดความโดยใช้รูปคำศัพท์และรูปภาษาที่ถูกต้อง แต่ไม่เปลี่ยนใจความ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาเช่นเดียวกัน ในการทำกิจกรรมกลุ่มหรือหน้าชั้นเรียน ผู้เรียนก็เกิดการเรียนรู้อย่างไม่รู้ตัว (Unconscious) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky (1978) ที่กล่าวถึงขอบเขตพัฒนาการเรียนรู้ (Zone of Proximal Development) ซึ่งกล่าวถึง

พัฒนาการความสามารถแฝงที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ภายใต้การแนะนำของผู้ใหญ่หรือเพื่อนที่มีความรู้และทักษะความสามารถมากกว่า

ประการสุดท้าย บทบาทของผู้สอนมีส่วนส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้สอนสามารถทำให้บรรยากาศห้องเรียน สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ การสอน โดยการใช้กลวิธีการอ่านภาพ เมื่อผู้เรียนบรรยายภาพ ผู้สอนมีการรับรู้อย่างตั้งใจ โดยการพยักหน้า การชี้ภาพตามที่ผู้เรียนบรรยาย การซักถาม การถอดคำพูดโดยที่ผู้เรียนไม่รู้สึกรู้ว่าถูกแก้ไข และเมื่อทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้สอนก็เปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้ช่วย ผู้ชี้แนะ และผู้ให้คำปรึกษา รวมทั้งคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พูดอย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับ สุนทร โคตรบรรเทา (2548) ที่กล่าวถึง กลวิธีในการเป็นครูสอนที่ดีตามหลักการเรียนรู้โดยเน้นสมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) และการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในห้องเรียน (Classroom Facilitator) ที่มีทั้งอำนาจ (Power) และบารมี (Charisma) กล่าวคือ นักเรียนทุกคนเป็นผู้มีความสำคัญที่สุด (Most Important Person) ครูกล่าวชมนักเรียนด้วยถ้อยคำจริงใจ คิดแง่ดีกับนักเรียน ถือการมองเป็นเรื่องสำคัญ ทักทายนักเรียนอย่างเป็นกันเอง และมีความเห็นอกเห็นใจ โดยการตอบสนองต่ออารมณ์ของนักเรียน นอกจากนี้บทบาทของผู้สอนยังสอดคล้องกับ Ward (2001) ที่กล่าวถึง สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออาทรต่อสมอง หรือส่งเสริมให้สมองมีภาวะการทำงานที่ดี คือห้องเรียนที่ครูและนักเรียนมีความเครียดน้อยที่สุด บุคลิกภาพของผู้สอนที่มีความกระตือรือร้น มีชีวิตชีวา มีความอดทนที่จะให้เวลาผู้เรียนคิดบรรยายภาพ รวมถึงการใช้สื่อการสอนที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน กล่าวคือ การเรียนโดยกลวิธีการอ่านภาพ กระจายภาพผ่านจอ โปรเจคเตอร์ให้นักเรียนดู ผู้สอนสังเกตพบว่า ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกฝนการพูดมากขึ้นเมื่อเทียบกับการดูรูปภาพในห้องเรียน ซึ่งบุคลิกภาพของครูที่กล่าวมาแล้วนั้นสอดคล้องกับสมมุติฐานความแตกต่างทางด้านจิตใจของ Krashen (1982) ทั้งแรงจูงใจ ความมั่นใจ และความวิตกกังวล

สรุปได้ว่าการใช้กลวิธีการอ่านภาพช่วยส่งเสริมความสามารถพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้เนื่องจากเป็นรูปแบบการสอนที่มีความสอดคล้องกับหลายๆทฤษฎีการสอน ไม่ว่าจะเป็นการสอนแบบธรรมชาติที่ผู้เรียนใช้ภาษาตามสถานการณ์จริง เน้นการสื่อสารอย่างมีความหมายมากกว่าความถูกต้องทางโครงสร้างทางภาษา การใช้กลวิธีการอ่านภาพยังเป็นการเรียนที่อยู่ภายใต้บรรยากาศการเรียนที่มีความสนุกสนาน ผ่อนคลาย อยู่ในสภาวะที่เอื้อต่อการทำงานสมองอย่างเต็มที่ และยังเนื่องมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและผู้เรียนกับผู้เรียน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ช่วยส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กลวิธีการอ่านภาพมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนได้รับการสอน โดยมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 73.50 อยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีการอ่านภาพสามารถส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้เป็นอย่างดี สามารถอภิปรายได้ในประเด็นต่อไปนี้

ประการแรก การเรียนโดยการใช้กลวิธีการอ่านภาพ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นการใช้คำถามกระตุ้นความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดของตนเอง ตั้งแต่การเริ่มดูภาพ การสังเกตรายละเอียดของภาพ การประมวลความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองผนวกกับจินตนาการถ่ายทอดเป็นคำพูดเพื่อแสดงความคิดของตนเองที่มีต่อภาพ ซึ่งขั้นตอนการตั้งคำถามของผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถส่งเสริมความคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน กล่าวคือคำถาม “กำลังมีอะไรเกิดขึ้นในภาพนี้” เป็นคำถามที่ใช้เปิดการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิด ซึ่งเป็นคำถามที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกการสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบและส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นหาเรื่องราวรายละเอียดและการใช้จินตนาการสร้างสรรค์ ซึ่งทักษะการคิดเหล่านี้เป็นพื้นฐานของทักษะการคิดที่สูงขึ้นไป คือทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคำถาม “เธอเห็นอะไรที่ทำให้เธอพูดอย่างนั้น” เป็นคำถามที่ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถในการคิดโดยการมองภาพให้ละเอียดขึ้นและใช้ความคิดรวบรวมหลักฐานต่างๆเพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตนเองอย่างมีเหตุมีผลและน่าเชื่อถือซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของผู้มีความคิดอย่างมีวิจารณญาณของ Walson และ Glaser(1964)

กล่าวได้ว่า คำถามเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพราะคำถามช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องคิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบ รวบรวมเหตุผลที่น่าเชื่อถือเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเองสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี โทกุล (2551) ศึกษาการเรียนด้วยวิธีการใช้คำถามผสมผสานกับการอภิปราย ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนสูงขึ้น และผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดไปในทางที่ดีขึ้นคือการยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจปัญหา นอกจากนี้การใช้คำถามสามารถช่วยพัฒนาสู่การเป็นผู้มีความสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณได้ พร้อมทั้งมีขั้นตอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในชั้นการรวบรวมข้อมูลจากสถานการณ์ปัญหา (สุวิทย์ มูลคำ, 2546) เช่นเดียวกับ ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์และอุษา ชูชาติ (2544) ได้กล่าวว่า การใช้เทคนิคการสอนแบบใช้คำถาม เป็นการส่งเสริมทักษะการคิดด้วยการตั้งคำถามที่ดี จะกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด จะช่วยฝึกฝนทักษะการคิดของผู้เรียนได้และยังทำให้การเรียนรู้นี้เป็นเรื่องสนุกไม่น่าเบื่อหน่ายอีกด้วย

ประการที่สอง การที่ผู้เรียนได้ฝึกแสดงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นนั้น สามารถช่วยส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กล่าวคือผู้เรียนมีโอกาสรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลายและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุมีผล มีการอ้างอิง

หลักฐานน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับชาตรี เกิดธรรม (2545) ได้กล่าวว่า การอภิปรายกลุ่มไม่ว่าจะเป็นกลุ่มใหญ่ทั้งชั้นและกลุ่มย่อย เป็นวิธีการที่จะทำให้เกิดผลดีมากมาย เพราะเป็นการเริ่มจากความรูพื้นฐานไปสู่ประสบการณ์ใหม่ ซึ่งในแต่ละขั้นจะให้นักเรียนได้ร่วมอภิปรายภายในกลุ่มทำให้นักเรียนรู้จักการแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่น และมีพฤติกรรมที่ปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดี เช่น การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้สำคัญกับการตรวจสอบข้อมูล แหล่งอ้างอิงของข้อมูลและรู้จักพิจารณาที่จะเลือกตัดสินใจในสิ่งต่างๆ โดยใช้เหตุผลมาประกอบได้มากขึ้น

จากการสังเกตเมื่อผู้เรียนได้ฝึกการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่มในแต่ละแผนการสอนพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการใช้ภาษาที่แสดงความคิดเห็นสูงขึ้น กล่าวคือผู้เรียนมีการแสดงความคิดเห็นของตนเองและมีการให้เหตุผลสนับสนุนความคิด การรวบรวมรายละเอียดและการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระชัดเจนมากขึ้น ทั้งนี้เพราะผู้เรียนได้ฝึกการเขียนและการคิดบ่อยขึ้นอย่างเป็นระบบส่งผลให้การเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณดีขึ้นสอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2544) กล่าวว่า ความคิดที่ถูกจัดเป็นระบบระเบียบมีกระบวนการอย่างดีแล้ว จะทำให้อ่านเขียนมีความสมเหตุสมผลและสื่อสารได้ดี

ตัวอย่างงานเขียนของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนการใช้กลวิธีการอ่านภาพ โดยผู้สอนให้ผู้เรียน
เลือกภาพแล้วเขียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อภาพนั้น

ก่อนการเรียน

เขนนน

ดูภาพ คิดว่าน่าจะเป็นการมีภาพมาเพื่อเตรียมพร้อมที่จะนำไปต่อสู้ (30)
 ออกรูป นำไปแข่งขัน หรือทำการบางอย่าง แล้วมีสิ่งเข้าตาแล้วก็เกิด
 คึกคักหรือด้วยสิ่งบางอย่าง ซึ่งอาจจะเห็นเพราะอากาศร้อน
 เพราะจากภาพแล้ว ไม่มีต้นไม้เลยแม้แต่ต้นเดียว และพื้นยัง
 เป็นทรายอีก ทำให้ภาพดูร้อนขึ้น นอกจากนี้ยังมีรูปชายใส่หมวก
 สีดำ 1 คนที่กำลังทำท่าทางเหมือนจะหยุดพักตัวที่กำลังวิ่ง คือคนเองตัวนี้
 เพราะในมือมีถุงคนวิ่งกำลัง ก็คือเขาคิดว่าท่าทางจะคล่องตัวมาก
 กับสีหน้าที่มีมุมมนว่าจะต้องวิ่งไวให้ได้

จากรูปแล้วคิดว่าน่าจะเห็นในพอรชกวนเคย ในแถบยุโรปเพราะ
 ทิวเขาและเนิน จะเป็นคนที่ใจนั้นวัดแบบชาวยุโรปสมัยก่อน ทั้งการ
 แต่งตัว และสีผมของชายอีกคนหนึ่งที่มีผมและหนวดเป็นสี
 บุรุษทอง แต่สิ่งที่ข้อจากตมคือที่คิดสถานที่ ในภาพเป็นคอก
 ไม้ ที่เขื่อนจะอยู่ในทะเลทราย ซึ่งแถบยุโรปจะเป็นแถบที่อากาศ
 ค่อนข้างหนาวไม่น่าจะมีทะเลทราย จึงทำให้อาจไม่ทราบได้ในเน็ต
 ว่าเป็นชนชาติใด เพราะเกิดความคิดที่ระบอบยุคโลกภาพของคนที่
 กับสถานที่ ในภาพ

พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วันที่ ๒๕
 กรกฎาคม ๒๕๖๕

* แสดงความยินดีที่ได้... ๘๐
 ...

จากตัวอย่างงานเขียนของผู้เรียนก่อนการเรียนการใช้กลวิธีการอ่านภาพพบว่า ผู้เรียน แสดงความคิดเห็นแต่ยังขาดความชัดเจนหรือไม่มีจุดเน้นเนื่องจากการให้เหตุผลสนับสนุน ไม่เพียงพอและไม่หนักแน่นบางตอน การรวบรวมหรือการเชื่อมโยงเนื้อหายังไม่ชัดเจน ซึ่งจากรูปภาพผู้เรียนแสดงความคิดเห็นว่าเป็นภาพการฝึกม้าเพื่อออกรบ แต่ผู้เรียนไม่ได้ระบุเหตุผลหรือหลักฐานที่สนับสนุนความคิดและผู้เรียนไม่ได้เล่าเหตุการณ์ที่เชื่อมโยงระหว่างเหตุการณ์ในย่อหน้า 1 คือการเตรียมม้า และย่อหน้า 2 คือการกล่าวถึงความบอบ และหลังจากผู้เรียนได้ฝึกการพูดกับผู้สอนและฝึกการแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม พัฒนาการการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนดีขึ้นในระดับดี ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน ตรงประเด็น มีการใช้เหตุผลสนับสนุนความคิดหลักของตนเองได้นำเชื้อถื้อและเหมาะสม มีการรวบรวมรายละเอียดและการเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือผู้เรียนสันนิษฐานยุคที่เกิดขึ้นในภาพว่าน่าจะเป็นช่วงการเกิดสงคราม เพราะผู้เรียนสังเกตจากกลุ่มคนที่กำลังฝึกม้าเพื่อจะนำไปรบ ผู้คนที่อยู่ในภาพน่าจะเป็นพวกควาบอบ เพราะดูจากลักษณะการแต่งตัวและจากความเชี่ยวชาญทักษะการควบคุมม้า และผู้เรียนยังสามารถอธิบายถึงภาพม้าที่เกิดอาการคิกคะนองและควบคุมไม่ได้ ซึ่งน่าจะเกิดจากอากาศที่ร้อนเกินไป เนื่องจากคอกม้าอยู่ในทะเลทราย เพราะผู้เรียนสังเกตจากพื้นที่เป็นทรายและสีพื้นเป็นสีส้มน้ำตาล ไม่มีต้นไม้สักต้น กล่าวได้ว่า ผู้เรียนสามารถใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการนำเสนอข้อมูลที่ให้รายละเอียดอย่างมีเหตุมีผลและเพียงพอต่อความเข้าใจ มีการอ้างอิงเพื่อให้ได้ข้อสรุป และการเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้แล้วหากจะกล่าวถึงแผนการสอนทั้ง 7 แผนนั้น แผนดังกล่าวได้เอื้อต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเริ่มจากการให้ผู้เรียน ฝึกการพูดแสดงความคิดเห็นและฝึกทักษะความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณในขณะเดียวกันจากคำถามที่ผู้สอนใช้คือ เธอเห็นอะไรที่ทำให้เธอพูดอย่างนั้น และจากการสังเกตการใช้แผนการสอนที่ 1 และ ที่ 2 ผู้เรียนใช้เวลาในการหาเหตุผลสนับสนุนความคิดของตนเองค่อนข้างนาน หรือบางคนไม่สามารถหาเหตุผลที่น่าเชื่อถือสนับสนุนความคิดของตนเองได้ แต่หลังจากผู้เรียนได้เรียนโดยการใช้กลวิธีการอ่านภาพในแผนการสอนต่อไป ผู้เรียนมีพัฒนาการพูดและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณดีขึ้นตามลำดับ

จากผลการวิจัยเรื่องการใช้กลวิธีการอ่านภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ครูควรศึกษาและทำความเข้าใจในวิธีการสอนของ Yenawine เป็นอย่างดีก่อนการสอน เนื่องจากขั้นตอนของ Yenawine เน้นการฝึกทักษะการคิดจากภาพ (Visual Thinking) ซึ่งผู้สอนควรนำมาปรับให้เข้ากับการสอนภาษาในบริบทของห้องเรียนไทยซึ่งต้องอาศัยทฤษฎีและแนวทางการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะทางภาษาและทักษะความคิดควบคู่กันไป
2. ผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงกลวิธีการเรียนโดยใช้การอ่านภาพก่อนการเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอเทปบันทึกภาพ (Video Clip) วิธีการสอนโดยใช้กลวิธีการอ่านภาพในห้องเรียนในต่างประเทศให้ผู้เรียนดูก่อนการเริ่มสอน
3. ผู้สอนควรศึกษาหลักการเลือกรูปภาพให้เหมาะกับนักเรียน เช่น ควรเป็นภาพที่ดึงดูดความสนใจ สามารถตีความได้หลากหลาย ไม่ใช่รูปนามธรรม ควรมีการเรียงรูปภาพจากภาพที่เรียบง่ายถึงภาพที่มีความซับซ้อนมาก และควรคำนึงถึงวัยและความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมของผู้เรียนเช่นกัน
4. วิธีการสอนโดยใช้กลวิธีการอ่านภาพ เป็นวิธีการสอนเน้นให้ผู้เรียนฝึกการพูดและแสดงความคิด ดังนั้นขนาดชั้นเรียนควรมีนักเรียนประมาณ 15-25 คน เพื่อให้นักเรียนมีเวลามากพอที่แสดงความคิดและฝึกการใช้ภาษาอย่างเต็มที่
5. ผู้สอนควรมีบุคคลิกภาพที่กระตือรือร้น มีชีวิตชีวาและมีความอดทนที่จะให้เวลานักเรียนบางคนในการคิดบรรยายภาพ และจำเป็นต้องจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ผ่อนคลาย กล่าวชมเชยเพื่อเสริมแรงบวก เพื่อเอื้อต่อการใช้จินตนาการ สมอง อารมณ์ และความคิด ผู้สอนอาจเปลี่ยนบรรยากาศเรียนนอกห้องเรียน เช่น ใต้ต้นไม้ ใกล้สระน้ำ หรือห้องแสดงศิลปะ
6. ผู้สอนควรมีทักษะและความรู้ความเชี่ยวชาญทางภาษาระดับดี เพราะในขั้นตอนการตอบสนองความคิดเห็น ผู้สอนต้องสามารถถอดความในสิ่งที่นักเรียนพูด โดยใช้คำศัพท์และรูปแบบภาษาที่ถูกต้องได้ทันที และไม่เปลี่ยนความหมายประโยคเดิมของนักเรียน ดังนั้นถ้าผู้สอนมีการเตรียมตัวและศึกษารูปภาพก่อนใช้จะช่วยให้งิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

7. ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่ซับซ้อน การเรียนการสอนจึงต้องใช้เวลามาก และควรฝึกทักษะการคิดตั้งแต่ผู้เรียนยังเป็นเด็กโดยแทรกวิธีการสอนหรือการตั้งคำถามในรายวิชาอื่น เช่น วิทยาศาสตร์ การเขียนเชิงพรรณนาหรือการพูดแสดงความคิดเห็นในวิชาภาษาไทย หรือการวิพากษ์ผลงานในวิชาศิลปะ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทดลองใช้กลวิธีการอ่านภาพเป็นระยะ เช่น มีการทดสอบหลังจากจบแผนการสอนที่ 3 และ 5 เพื่อสังเกตพัฒนาการความสามารถในการพูดและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
2. ควรมีการทดลองใช้กลวิธีการอ่านภาพเพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์หรือควบคู่กับทักษะการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน
3. ควรทดลองการใช้กลวิธีการอ่านภาพเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการคิดอย่างมีวิจารณญาณกับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น จำแนกตามอายุ ตามสิ่งแวดล้อม หรือกับนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาที่ต่างกันไป
4. ควรนำเอากลวิธีการอ่านภาพไปทดลองกับรายวิชาอื่นเช่น วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย
5. ควรมีการติดตามผลในระยะยาวถึงพัฒนาการและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ